

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] tige, paatrængende nødvendige Beklædningsgenstande.

I 1946, medens man endnu havde den frie Bevillingsudstedelse paa England, fik Dansk Lottekorps en Indførselsbevilling til Køb af færdige Uniformer fra England paa Betingelse af, at Uniformerne kun maatte sælges ved Aflevering af Rationeringsmærker, og det er mig bekendt, at Danske Kvinders Beredskab under Henviisning dertil for nylig har søgt Handelsministeriet om en lignende Indkøbsbevilling til Brug ved Import af Færdigvarer fra England. Sagen er endnu ikke afgjort, og det er mig ikke muligt i Dag at sige, hvorledes den vil blive afgjort, men jeg vil ikke anse det for fuldstændig sikkert, at den bliver besvaret bekræftende. Skulde den ikke blive det, er der naturligvis alligevel intet i Vejen for, at man fra Dansk Lottekorps Side og fra Danske Kvinders Beredskab kan træffe Aftaler med herværende Importører og Fabrikanter om Levering af Stof til Uniformer, mod at Medlemmerne afleverer deres Mærker for at faa de paagældende Uniformer. Dette forudsætter dog, at det ikke drejer sig om Metervarer og Beklædningsgenstande, som er anvendelige til Arbejdstøj eller til Fremstilling af Arbejdstøj. Trods den absolutte Velvilje, hvormed man maa se paa disse meget nyttige Organisationer, trods den store Velvilje, hvormed man maa se paa det Arbejde, der bliver udført af disse Organisationer, er Forsyningsforholdene paa dette Omraade stadig væk saa knappe, at man vistnok ogsaa et lille Stykke Tid fremover maa lade Arbejdstøjet komme i første Række.

Inger Gautier Schmit: Den højtærede Minister omtalte Danmarks Lottekorps og Danske Kvinders Beredskab, og det er netop her, synes jeg, der er forefaldet en ulige Fordeling, som jeg beklager, idet Danske Kvinders Beredskab jo udfører et Arbejde, der allerede har sin Rod fra 1940, altsaa fra Krigens Begyndelse, hvorimod Lottekorpsset først er stiftet for 2 Aar siden. Det er mig bekendt, at Danmarks Lottekorps i 1946 ansøgte om Indførselstilladelse og fik en saadan. Ogsaa Danske Kvinders Beredskab søgte, men fik Afslag. Jeg henvendte mig til daværende Handelsminister Villemoes og gjorde ham opmærksom paa den Ulighed, der her var til Stede. Handelsminister Villemoes udtalte ved den Lejlighed, at Danske Kvinders Beredskab ikke skulde være forfordelt, men at der skulde finde ligelig Fordeling Sted til begge Korps. Danske Kvinders Beredskab søgte igen i 1947 om Indførselstil-

ladelse og fik atter Afslag, hvorimod Danmarks Lottekorps, der, som sagt, kun er en ret nystiftet Organisation, nu har sine Uniformer at bære. Ved det sidste Andragende fra Danske Kvinders Beredskab blev det selvfølgelig understreget, at man var villig til at betale Mærker i de Tilfælde, Købet betinges deraf.

Jeg beklager, at den højtærede Minister jo her saa godt som har sagt, at dette sidste Andragende heller ikke vil blive imødekommet. Jeg kan nemlig ikke rigtig forstaa, at Regeringen ikke ræsonnerer som saa, at et Korps som Danske Kvinders Beredskab, der er autoriseret af Indenrigsministeriet, og som den regner med i Krigs- og Katastrofesituationer, i første Række maa have Ret til at bære Uniform, thi det er ganske umuligt at optræde i Katastrofesituationer for et kvindeligt Korps, hvis det ikke kan optræde i Uniformer, men maa optræde i almindelige daglige Klæder. Det er denne Ulighed, som jeg beklager, og som Ministeren altsaa desværre ikke har kunnet bortforklare med sine Bemærkninger.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg forstaaer, at det ærede Medlem mener, der har fundet en vis Forskelsbehandling Sted mellem Lottekorpsset og Danske Kvinders Beredskab. Denne Forskelsbehandling synes at have sin Rod i tidligere Handelsministres Tid, og det er derfor lidt svært for mig at forklare, hvorledes det forholder sig, men efter det Materiale, der foreligger for mig, tror jeg det skyldes, at Lottekorpsset har ansøgt paa et Tidspunkt, hvor der var fri Bevillingsudstedelse paa England, medens Danske Kvinders Beredskab har gjort det paa et senere Tidspunkt, da Mulighederne for Import fra England var strammet. Men jeg kan sige saa meget, at hvilken Afgørelse vi nu end maatte træffe i denne Sag, som Opmærksomheden her er blevet henledt paa — og den skal blive meget grundigt overvejet, inden vi træffer nogen Afgørelse —, skal der i hvert Fald ikke deri liggende noget Udtryk for, at vi vurderer Lottekorpsset og Danske Kvinders Beredskab forskelligt.

Hermed sluttede Spørgsmaalet, og Spørgetiden var dermed til Ende.

Formanden: De under Punkterne 2, 3, 5, 6 og 7 paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.